

Veres Péter-énekek

NEKED ERŐS KÖRMÖD VAN

*Neked erős körmöd van,
tépd le rólunk az autótető-álarcot,
az aszfaltjárda-álarcot,
az íróasztal-álarcot,
tépd le rólunk a hétvégiház-álarcot,*

*neked erős körmöd van,
le tudod hasítani rólunk az utasszállítógép-álarcot,
fölszakítani a balatoni szőlő- és villa-álarcot,
a kattánó fényképezőgép-álarcot,*

*félre tudod dobni
a kísérletező laboratórium-álarcot,
holdra-huppanó úrruha-álarcot,*

*neked erős körmöd van,
karmold le rólunk a nehéztank-álarcot,
a földnyeső- és árkológép-álarcot,*

*ki tudod lyukasztani
a televíziós képernyő-álarcot,
a föllobogózott híd-álarcot,
ki tudod csipkedni a diszkó-hangszóró-álarcot,*

*te erős körmű,
sarabold le bőrünkéről a diszvacsora-asztal-álarcot,
a rózsaszín fürdőszoba-álarcot,
a süppedő padlószőnyeg-álarcot,
repszd le rólunk
a füstös, borbúzós sarki-kocsmá-álarcot,*

*éles, erős körmű apánk,
nyírd le rólunk a sötét, ködös templom-álarcot,
a kőből, drótból, deszkából állított kerítés-álarcot,
a beezüstözött, cápafogsoros rakéta-álarcot,*

*bicskával vágott a körmöd, Péter bácsi,
pengézd le rólunk a jégszürke,
betondobozokból összedobált lakótelep-álarcot,
a toronyházak tetején ugráló neonhirdetés-álarcot,*

*OTP-könyv-álarckunkat eregeds szét a szélbe,
szabadíts meg minket
időzített bomba-álarckunktól,
kényszermunkatábor-álarckunktól,*

*neked erős körmöd van,
tépde le rólunk pornográf képeslap-álarckunkat,
üres újságpapír-álarckunkat,
mert szükségünk van néha a saját meleg bőrünkre,
szükségünk van rá, hogy belenézünk egymás
ősemberi szemébe, hol még mindig
fényyé csobolódik a vér.*

HOSSZÚ IDŐT ADTÁL A SZERETETRE

*Hosszú időt adtál a szeretetre,
eltéphetetlen láncot a kutyának,
kit az erdő legmélyébe kötöttek
szomjan és éhen dögleni,*

*hosszú időt csaholásra és lánctézésre,
fogat, ami nem török ki,
csak vérzik és fáj, kicsorbul
rémképeken, lerághatatlan esztendőkön,*

*véres gazdai szellem: kiásnánk mi
akár fogoly-tartó fánkat is gyökerestül,
kiásnánk mi testedet is a letaposott,
szagos földből, kikaparnánk mi,
lehetetlenségek kölkei,*

*cibálnánk végig az erdőn,
mállott kabátodat fogunkba kapva,
nyomodat vésvé, iszonyú fekete vonalat,
végig a városok aszfalt-tenyerébe,*

*de te nem mozdulsz, nem szólsz;
leteszünk sírva és mégint
csak káholni lehet: tépni a láncot,
éhen és szomjan dögledézve.*

HALLGATNAK RÓLAD.

Hallgatnak rólad,
csönd van körülötted:
miért hallgatnak rólad,
mért van csönd körülötted,
kik hallgatnak rólad,
hol van csönd körülötted,
mit mormognak rólad,
ki sompolyog körülötted?
Mag voltál, sügdossák rólad,
és tapossák a vetést körülötted,
húznák le a fehér inget rólad,
hogy sötétség legyen körülötted,
kaparnák le a csillagjeleket rólad,
kik sose világítottak körülötted,
ők hallgatnak rólad,
üres utcákat akarnak körülötted,
de kik arcukat vették rólad,
itt zúgnak, morajlanak,
hullámoznak körülötted.

TUDOD, AHOGY NEKIESNEK

Tudod, ahogy nekiesnek
a szelek a fáknak, tépázni kezdik
a zöld leveleket, a kicsit már rozsdás
és rongyos lombokat,

ahogy zihálnak és rohamoznak,
míg minden terebélyt a földre tépnek,
míg annyi eleven fürt, hajlékony ág
lekopaszodik,

tudod, ez a gyilkolás, ez a kivégzés,
aminek meg kell lennie,
ez a nehéz munka, ami nem lehet
meg egyszerre, lépésről-lépésre
készül el a pusztítás remekműve,

a leveleket le kell szaggatni, minden erdő,
minden kert, utca díszzeit,
nyögünk, nyögnek-búgnak a fák,
mikor megkezdí a történelmi tömegmészárlást
az északi szél,

tudod, ez a csapkodás, tördelés, pattogás,
sírás: zúgnak, panaszkodnak,
ellenkeznek a fák, cserjék, bokrok,
ez az emberi megpróbálás, mikor üt a szél, a hideg,
a zúzmarás csillagok mikor rálépnek
a kiszolgáltatott virágokra,

nincs védelem, minden gyümölcsnek, magnak
le kell hullnia tragikusan, ez a férfias vég,
ez az eleve elrendelés,
a zokszó nélküli, megállíthatatlan
bukás, zörgés, míg minden csupasz lesz,

tudod, néma, csontvázi templom,
röpül felé egy varjú, károg,
kár, kár: tudod, mintha végigrepedne
az ország fölött a mennybolt
kemény, csúszós-kék jege.

TÓTH LÁSZLÓ

Topográfia

(Versek egy ciklusból)

FÉRJ TÖPRENG, NAGY...

Férj töpreng, nagy a rezsi, a lakbér
öt kiló, további ezret, minimum ezret el-
visznek a kölcsönök, a villany, gáz, tévé, telefon,
az újságok, biztosítások meg egyebek, s még jó, ha nem
többet ezernél, férj szenved, túl sok a kosztpénz, drágám,
drága a hús, kevesebb húst kellene ezentúl és
több zöldséget, drága a desszert, kevesebb
desszertet kellene ezentúl és több
gyümölcsöt, szorosabbra kellene
húzni ezentúl azt a bizonyos
nadrágszíjat,
kevésbé jól kellene
ezentúl jól élni, férj
gyötrődik, jó lesz behúzni
ezentúl az embernek a farkát